

ting til at støtte forslagene, men de blev alle forkastet. Der var ikke vilje til at rejse dem i konventet eller over for de øvrige EU-lande.

De forskellige regeringer i Unionen og Kommissionen snakker fra tid til anden om nødvendigheden af, at Unionen kommer nærmere til borgerne. Men efter vores opfattelse er det løs snak. Realiteterne er, at det går i den forkerte retning hele tiden. Det bliver sværere og sværere for politiske partier, for de nationale parlamenter, for bevægelser, for slet ikke at snakke om de europæiske befolkninger at gøre deres indflydelse gældende. Der bliver længere og længere til Bruxelles, måske ikke på landkortet, men politisk.

Derfor kan vi også i stigende grad konstatere en mærkbar utilfredshed rundt omkring i det, man ellers kalder kernelandene i EU. Jeg vil ikke nævne den svenske folkeafstemning, selv om den var tydelig, men vi har jo senest set i Frankrig, hvor faren – den såkaldte fare – for, at den franske befolkning kan finde på at stemme nej til en ny traktat, nu alvorligt diskuteres. Det skyldes, at konsekvenserne af Unionens økonomiske og sociale politik mærkes mere og mere af almindelige mennesker, samtidig med at de europæiske befolkninger i stigende grad føler sig sat ud af spillet.

På den baggrund kan det ikke komme som en overraskelse, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget til vedtagelse. Vi har vores kritik af det, som vi har fremlagt, vi har vores forslag, som vi har fremsat her i Folketinget. På den baggrund kan vi ikke støtte de forslag, der er kommet fra de andre partier, men vi kan støtte det forslag, vi selv har fremsat.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Tak til hr. Søren Søndergaard. Blot sådan en stille undren over forløbet af dagen. Da Dansk Folkepartis repræsentant var på talerstolen, kunne jeg ikke undgå at bemærke, at Enhedslisten overhovedet ikke havde nogen som helst spørgsmål til Dansk Folkeparti. Skal det tages som et udtryk for sådan en stor nejforbrødring, og vil det sige, at Enhedslisten sådan set er enig i Dansk Folkepartis nej, såvel begrundelserne for det, omfanget af det som i høj grad også konsekvenserne af det? Eller er der to forskellige nejer her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi er fuldstændig lige så enige i Dansk Folkepartis flygtningepolitik, som partiet Venstre er enig i Det Radikale Venstres flygtningepolitik, og vores nej adskiller sig på flygtningeområdet præcis lige så meget fra Dansk Folkepartis nej, som jeg går ud fra at regeringens, Venstres ja adskiller sig fra Det Radikale Venstres ja.

I forhold til Dansk Folkeparti kan man sige, at når det gælder denne Unionstraktat, vi har diskuteret i dag, som i høj grad omfatter former og ikke indhold, deler vi nogle af de samme kritikpunkter. Men hvis jeg skal sige noget kritisk om Dansk Folkeparti, vil jeg da gerne sige, at den melding, der kom fra Dansk Folkeparti om, at et nej til Unionstraktaten var lig med en udmeldelse af Unionen, var meget, meget ugenomtænkt. Det var en meget, meget ugenomtænkt melding.

Jeg har da også bemærket, at Dansk Folkepartis ordfører i dag har, hvad skal vi sige, padlet mere ind på en korrekt måde at se tingene på, nemlig at se det på den måde, at det ikke isoleret handler om, at Danmark skal melde sig ud af EU, det handler om, at vi skal være med til at skabe en europæisk bevægelse, en europæisk bevægelse for at sige nej til denne forfatning. Og er der en række lande, der siger nej til denne forfatning, er det helt uaktuelt at snakke om Danmarks udmeldelse.

Skulle Danmark blive det eneste land, der siger nej, har vi i stedet for at tage borgerne til indtægt for en afstemning, hvor man ikke ved, hvad de mener med det, sagt: Lad os i den situation få udskrevet et folketingsvalg, lad partierne fremlægge deres perspektiver, og lad så vælgerne tage stilling til det med et kryds på stemmesedlen.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare lige spørge hr. Søndergaard, så jeg i hvert fald ikke er i tvivl om, hvad hr. Søndergaard mener på det punkt. Er hr. Søndergaard enig i, at hvis der stemmes nej til forfatningen, så falder forfatningen? Og hvis man skal give nogen som helst validitet til det traktatgrundlag, der ligger i dag, er forfatningstraktaten bare væk, og så eksisterer vi på det grundlag, vi kender i dag.

Det andet er en vurdering, som vi så kan have forskellig opfattelse af, hvordan Danmark bør så